

der tilsigtes at gives ved Afhændelse til Eien-
dom.

S. P. Hansen: Jeg reiser mig kun for at gjøre en Bemærkning, som jeg havde ventet skulde være fremkommen fra en anden Side, men, da den ikke er fremkommen, har jeg troet ikke at burde tilbageholde den. Det er nemlig den, at jeg troer, at det ikke burde være uimod-
sagt, hvad der blev bemærket af den ærede 1ste Landsstingsmand for 3die Valgkreds (Kierkegaard), naar han nemlig har yttret, at det var blevet indrømmet fra alle Sider, at Fæstjerne havde en Medelendomsret til Bøndergodset, saaledes forekommer det mig, at den ærede Landsstingsmand yttrede sig. (Nei! Nei!) Jeg troer ikke, at en saadan Indrømmelse har været almindelig fra alle Sider. Det er mig vel be-
kjendt, at der af den forhenværende Indenrigs-
minister maaffee er antydet et Forslag i denne Retning (Nei!), men jeg troer ikke, at det har fundet nogen almindelig Anerkjendelse.

Boigt: Jeg skal blot bemærke, at jeg har forstaaet den ærede 1ste Landsstingsmand for 3die Valgkreds (Kierkegaard) saaledes, at han blot befrygtede, at man ved at antage nærværende Lovudkast og in specie § 1, kunde foregribe Afgjørelsen af det Spørgsmaal, paa hvad Maade Fæstegodsret kunde overgaae til Selveienendom. Jeg skal for mit eget Bedkom-
mende, uagtet det nærmest henhører til § 2, bemærke, at jeg foretrækker det Forslag, Ud-
valget har stillet til § 2, og er af den Mening, at dette maatte være at bifalde.

Kierkegaard: Maa det være mig tilladt at gjøre en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Landsstings-
mand har allerede talt 2 Gange; det kan alt-
saa kun være tilladt, dersom det er en kort Berigtigelse.

Kierkegaard: Ja, derfor spurgte jeg om det. Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg har sagt, at jeg ikke troer, at Fæste-
bonden har nogen Medelendomsret (Ja!).

Kierke: Foruden de mange Grunde, som ere anførte mod Arvesætte, navnlig af den ærede 1ste Landsstingsmand for 9de Valgkreds, (Dahl), som er Medlem af Udvalget, og min ærede Sidemand (Thalbiger), skal jeg tillade mig at supplere disse med en anden, som jeg

antager i statsøkonomisk Henseende ikke er uden Bigtighed. Paa den Maade, denne Afgift svarer i Kornvarer, vil det være de Fleste be-
kjendt, at Vderne ikke altid levere det bedste Korn ligesaaletid som Tiendeyderne. Dette Korn, som den til Afgiften Berettigede modta-
ger, sælges i Almindelighed igjen til Kjøb-
mandene og udføres til de nærmeste Markeder, hvor vi søge Kornvarer solgte; naar de da fremkomme paa Markedet, ere de enten i aldeles bedærvet Tilstand, eller i saa daarlig Tilstand, at de i Almindelighed kun opnaae en ringere Priis, end de Kornvarer, der som velsensede komme fra de østerrøiske Havne. At dette forholder sig saaledes, har jeg desto værre erfaret af en Beretning fra London, som jeg modtog i Ja-
nuar Maaned, hvori man beklager sig over, at de danske Kornvarer, som leveres i Land-
gilde og Tiende, fremkomme i saa daarlig en Tilstand, at ifkun en ringe Priis kan opnaaes for dem, og den Priis, som ved de første Kornva-
rers Ankomst til Londons Marked bliver sat, bli-
ver i Almindelighed at betragte som faststaaende, idetmindste i $\frac{1}{4}$ Aar, og som en Følge deraf lide de Skippere, som sende vel rensede og gode Kornvarer derover, ikke ubetydelige Tab; thi i England har man den Fordom, — saaledes beretter min Correspondent — at, naar eens-
gang en Vare er solgt under en vis Benæv-
nelse, f. Ex. „Kornvarer fra Danmark,“ betaler man ikke høiere Priser for gode Varer end for daarlige. Han anfører som Grund, til at Kornet er saa daarligt, at det rimeligviis maa skrive sig fra, at de Kornvarer, som leveres i Landgilde og Tiende, fremkomme i en saa daarlig Tilstand, og affendes uden at giennemgaae Rensning, saa at det aldrig vil kunne lykkes os, saalange disse Forhold bestaae, at bringe det synderlig vidt frem, saa at vi kunne concurrere med de østerrøiske Handlende. Dette er, hvad jeg har troet at burde oplyse.

S. Pedersen: Det er kun saa Bemær-
ninger, jeg har at gjøre. Jeg skulde ikke staae saa skarpt imod dette Ændringsforslag, som der nu er reist saa megen Discussion om, der jo indrømmer Godseierne eller Herlighedseierne, eller hvad de kaldes, Ret til at afhænde deres Fæstegods til Arvesæstegods, dersom der ved Siden af eller i samme Ændringsforslag var